

Napló

Csak a levelek képesek meghozni azt a bizonyosságot, amely egyáltalán lehetővé teszi, hogy reggelenként a mosdótálhoz botor-kálva arcomat a beáramló fénybe fordítsam és a teljes bizalom révén könnyítsek magamon. Ez minden szabadság forrása.

Napjaimat logikával, füttyöréssel és sétával töltöm. Hőn vágyom, hogy több eszem lenne és végre mindent világosan látnék. Vagy ne kellene sokáig élnem.

Az *Eroica* második tételét hallgatva újra megbizonyosodtam, hogy a zene: logika. Nem tudom, hogy a tétel megfordítható-e.

Olyan zenére vágyom, amely egyetlen hangból áll: ahol minden tautológia egy és ugyanaz.

Hajnatra virradóan már nem vagyok itt. Túl sokan ismernek. Rájöttem, hogy velem akarták megtenni, amit magukban nem mertek. Tőlem idegen minden hősiesség. A visszapillantó-tükörből vezetek és sohasem tévedek.

Az igazság nem más. Az erkélyemről látom a sirályokat, ahogy hátulról siklanak a hajnali hullámokra – a mozdulat maga.

Félig elkészültem. Már érzem a megérkezést: más a levegő, fogynak a sirályok, a táj félig üres, a másik fele belőlem telik. Gyakran azt gondolom, hogy meg fogok bolondulni mielőtt végzek magammal.